

Laŭ la iniciato de d-ro F. Egami, profesoro de Nagoya Universitato kaj membro de Japana Scienca Konsilantaro (kemiisto), d-ro M. Hukuhara, profesoro de Tokio Universitato (matematikisto), d-ro T. Kuwahara, inĝeniero kaj fakdirektoro de Industria Laboratorio de Ministerio de Komerco kaj Industrio en Osaka kaj membro de Japana Scienca Konsilantaro (aplika kemiisto), d-ro E. Minami, profesoro de Tokio Universitato (kemiisto), d-ro S. Miyahara, profesoro de Hokkaido Universitato (fizikisto), d-ro M. Nagumo, profesoro de Osaka Universitato (matematikisto), d-ro H. Oka, profesoro de Tokio Eduka Universitato (zoologo), d-ro M. Suzuki, profesoro de Tiba Universitato (fiziologo), inĝ. H. Tamaki, membro de Scienca Esploro, kaj d-ro H. Yaĝi, profesoro de Okayama Universitato (ginekologo) ĉirkaŭ 85 sciencistoj subskribis „Promeson“ publikigi sciencajn disertaciojn en Esperanto.

PROMESO.

Sciencaj esploroj ne devas esti izolitaj en unuopaj landoj kaj iliaj rezultatoj ne devas esti akaparitaj de kelkaj laboratorioj aŭ individuaj esplorantoj. Scienco estas komuna klopodo de la homaro por fari sin estajoj vere meritaj je la nomo „*Homo sapiens*“.

Ni natursciencistoj staras sur ĉi tiu konscio, kiam ni publikigas la rezultatojn de niaj studoj. Ni uzas la brikojn tiamaniere metitajn unu sur alian kiel novan piedtenejon kaj kunlabore kun la kolegoj de la mondo ni metas pli da brikoj kun la aspiro, ke ni utiligu ilin kiel bazon por plialtigi la homan kulturon.

El ĉi tiu vidpunkto la subskribantoj agnoskas, ke la enkonduko de Esperanto kiel komuna lingvo por internacia publikigo de sciencaj laboroj estas tre efika rimedo por plisolidariĝo de la internacia kunlaboro de la sciencistoj.

Pri ĉi tiu afero, la japanaj sciencistoj, kiuj plej serioze frontas la lingvan problemon, devas preni sur sin iniciaton alvoki la mondon. Kelkaj el ni jam de longe tion proponas kaj praktikas; kaj kvankam iliaj verkoj en Esperanto estis publikigitaj nur individue kaj hazarde, tamen eĥoj el eksterlando ne estis malgrandaj.

Estas antaŭvideble, ke ni vekos multe pli grandan eĥon, se ni agos sisteme kaj kolektive. Al la eŭropaj kaj amerikaj sciencistoj estas preskaŭ senbezone speciale lerni Esperanton, por legi esperantajn traktatojn. Tial oni ne bezonas timi, ke la disertacioj estos ignorataj simple tial, ke ili estas skribitaj en Esperanto. Kaj cetere, ni estas certaj, niajn ekzemplojn baldaŭ sekvos alilandaj kolegoj kaj tio malfermos vojon plifaciligi la internacian kunlaboron de la sciencistoj.

Havante tian perspektivon ni promesas, kiel unuan paŝon al sistema agado, la jenon:

1. Ĉiu el ni publikigos en Esperanto almenaŭ unu el la disertacioj verkotaj en ĉiu jaro.
2. Al ĉiu traktato verkita en alia lingvo, ni aldonos, se permesite, esperantan resumon.

Ni esperas, ke multaj aliaj sciencistoj partoprenos en nia kampanjo.

Ĝis la fino de aprilo 1950 subskribis la „Promeson“ 85 natursciencistoj kaj teknikistoj, kies konsisto estas

[laŭprofesie] 46 universitataj profesoroj, 22 asistprofesoroj kaj docentoj, (inkluzive de 3 rektoroj kaj 2 dekanoj), 9 inĝenieroj de ŝtataj kaj gravaj privataj laboratorioj, kaj 8 aliaj doktoroj kaj inĝenieroj (inkluzive de 1 membro de Japana Akademio, 2 emeritaj profesoroj de universitato):

[laŭfakte] 9 kemiistoj, 8 matematikistoj, 7 fizikistoj, 6 botanikistoj, 4 zoologoj, 1 sismologo, 1 geofizikisto, 2 meteorologoj, 5 aplikkemiistoj, 2 aplikfizikistoj, 1 aplikmatematikisto, 2 teknologoj, 1 agrokemiisto, 1 plantpatologo, 1 entomologo, 1 heredosciencisto, 1 psikologo, 1 veterinaro, 31 medicinistoj (6 anatomiistoj, 6 fiziologoj, 4 oftalmologoj, 2 ginekologoj, 2 otorinologoj, 2 jurmedicinistoj, 1 bakteriologo, 1 psikopatologo, 1 dermatologo, 1 biokemiisto, 1 epidemiologo, 1 profilaktikisto, 1 tuberkulozmedicinisto, 1 farmakologo, 1 medicina statistikisto).

026 : 63(044)

Karaj Gesamideanoj Tutmondaj:

Ĉinio estas nun liberigita de imperialismo kaj faŝismo, kaj estas tempo, kiam nia movado povas ekflori kaj kreski sen iuj ajn baroj. Ni estas aro da agronomoj, kiuj ne nur havas intereson en Esperanto sed ankaŭ intencas priskribi niajn laborojn en tiu ĉi lingvo, ĉar tiel ni sentas ke ni kontribuos pli multe al nia movado. Unue, ni esperas establi bibliotekon. Ni nur posedas presejon, kaj en la proksima estonto ni eldonos librojn kaj journalojn.

Tamen ekzistas problemoj, kiel kaj kie kolekti materialojn por nia biblioteko. Ni pensas kaj pensadis kaj fine decidis sciigi niajn bezonojn al la vasta Esperantistaro de la mondo: Ni urĝe bezonas librojn kaj periodaĵojn de ĉiuj karakteroj, precipe agrikulturajn kaj biologiajn.

Ĉiun kontribuanton ni rekompencos per niaj eldonaĵoj.

Krome se iu samideano en fremda lando volas akiri korespondanton en Ĉinio, ni ĝoje kaj certe helpos al li.

Kun samideana saluto kaj antaŭa danko

Respektplene via
Prof. Dr. Io Chou
por Esperanta Asocio

Adreso: Esperanta Asocio de Nordokcidenta Kolegio de Agrikulturo (EANKA), Wukung, Shensi, Ĉinio.